

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Spes

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

spuma gracilis, quae à procella dispergitur, & tanquam fumus, quae à vento diffusus est. Sap. 5. Ingrati spes tanquam hybernalis graecis tabescent, & more inutilis aquae diffiunt. 16. Vana spes mendacium viro insensato. Ecl. 34. Non est, qui inuocet iustitiam, neque est, qui iudicet vere, sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitates. Esa. 59.

SENTENTIA PATRVM.

Mihi magis videtur fidei filius, qui nouit, à quo speret, quod nondum habet: quam qui sibi tribuit quod habet. August. de sermone & littera.

Vita vere mortalis, spes est vite immortalis. in Psalm. 3. Qui gaudet in spe, tenet & rem: qui autem spem non habet, ad rem non poterit peruenire: spes & caritas erunt idem. De charitate.

Fides credit: spes & caritas orant, sed sine fide esse non possunt: at per haec & fides orat. in Enchirid.

De diuina miseratione tunc sperandum amplius est, cum praesidia humana defecerint. Job. in Flexari.

Spes commodi furatur labores, & metum abscondit periculi. in Psalm.

Omne opus lene fieri solet, cum eius pretium cogitur, & spes praemii solatium fit laboris. Hier. in Epist.

Spes in aeternitatem animam erigit, & idcirco nulla mala exequitur, quae tolerat, sent. i. Greg. in Mor.

Despe incassum praesumit, qui timere Deum in suis operibus tenet. ibid.

De Creatore desperare est, spem in creatura ponere. ibid. lib. 3.

Tu es, Domine, spes mea. Quicquid agendum, quicquid declinandum, quicquid tolerandum, quicquid operandum, tu es, Domine, spes mea haec vna mihi omnium promissionum causa, haec tota ratio meae expectationis: pretendat iter meritum, sustinet se iacet pondus dei & zelus, ieiunare bis in sabbatho se dicat. postremo non esse sicut ceteros hominum gloriatur. Mihi autem adhuc Deo bonum est, & ponere in Domino Deo spem meam. Bern. serm. 9. sup. Qui habitas.

Si mihi praemia promittuntur per te obtinenda, sperabo: si insurgunt aduersum me praemia, si sauiat mundus, si feriat malignus, si ipsa caro aduersus spiritum concupiscat, in te ego sperabo. ibidem.

Vi quidem cunctas omnino abicere spes miseris, vanae, inutiles, seductorias, & huic vni, tam solidae, quam perfectae, tam beatae spe tota deuotione animi, toto seruire spei inhaerere. ibidem.

Dicit fides, parata sunt magna inexcogitabilia bona à Deo fidelibus suis: dicit spes, mihi illa seruantur, tam tertia quidem charitas, curro ego, ait, ad illa. idem serm. 10. Psalm. 91.

Tria considero, in quibus tota spes mea consistit: Charitatem adoptionis, Veritatem promissionis, Potestatem reddicionis. Non est via ad regnum sine praemiis regni; nec sperare potest caeleste regnum, cui nec super propria regnare membra adhuc deatur. ibidem.

Tu es patientia mea: si tribulatio inferat, per te sperabo, tu es spes mea: si praemia promittuntur, per te obtinebo: si insurgat hostis, non nisi in te sperabo. ibid.

Futurorum spes laborantibus requiem parit, sicut in agone positus dolorem vulnere mitigat spes coionae. Orig. super Exod. homil. 9.

Sibi ipse fidere non fidei: nec confidentiae sed diffidentiae magis in semetipso habere fiduciam. Is vere fidelis est, qui nec sibi credit, nec in se sperat, factus sibi tanquam vas perditum: sed sic perdens animam suam, ut in vitam aeternam perdat eam. Bern. serm. 5. in v. 4. g. nat. nat. Christi.

POETICAE SENTENTIAE.

Heliodorus.

Ελπίς δ' ἔκ' ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἀνδρῶν κομιζέται. Spes non vana indigentem virtutum sequitur.

Theocritus.

Θαυρὸν χρυσίδι βάλει, τὰς ἀγῶνας ἔσται ἀμείνων, Ἐλπίδος οὐ ζῶντος, ἀνελπιστοῦ δ' ἀμείνων, Ἐλπίδος οὐ ζῶντος, ἀνελπιστοῦ δ' ἀμείνων.

Fidere, amice, decet, melius: cyas forsitan habebis, Sperandum est vniuersis, non est spes vna sepulchris.

Νῦν πλὴν ἔσ' ἄρα νῦν ἰσχυρῶς ἀβερὴ σαρξίς. Iulius Polyenus.

Ελπίς ἀεὶ θυτοιο κλῆσι τοῦ ἡπιωτάτου δὲ. Haec tuas collas ἰσχυρῶς ἀβερὴ σαρξίς.

Spes vni: semper furatur mentem: extrema autem Aurora, multa praebet negotia.

Sophocles.

Ελπίς γὰρ ἢ βδοκασίας πολλὰς βροτῶν. Spes enim alit homines plurimos.

Euripides in Hypsipyle.

Ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἡ ἐλπίς ἐστὶν ἰσχυρὰ. M M M M M

quae abicit & disciplinam, infelix est & vacua est spes

Domini sustinet misericordiam eius, & ne defleat ne cadatis, Ecl. 2.

adificiorum tuorum Domine sustinimus te: nomen tuum in edificiorum tuorum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

toriale tuum in desiderio animae. Anima mea deside

